

Usta yazarın 'Yeşil Mürekkep'i

Osman Balcıgil'in 'Yeşil Mürekkep'i Sabahattin Ali'nin hayatına dair incelikli bir çalışma. Kitap, usta yazarın hayatının önemli duraklarına da uğruyor

Ayşen GÜVEN/ aysenimsi@gmail.com

Osman Balcıgil'in 'Yeşil Mürekkep'i, Sabahattin Ali'nin hayatı, eserleri, aşkları, yolculukları, korkuları ve dünyayı nereden bakmayı seçtiğine dair tertemiz bir çalışma. Ancak hemen burada "Bir Sabahattin Ali Romanı" olarak sunulmasının yarattığı edebi beklentiyi tam anlamıyla karşıladığını söyleyemeyeceğimizi de eklemek zorundayım. Balcıgil'in iyi araştırılmış, incelikli ve doğru okumlanan bir Sabahattin Ali anlattığı gerçeğini ve gazeteci kimliğinin katkısını da pas geçemeyiz elbette. Önündeki kahvaltı sofrasının huzurunun, hep sürmesini dileyen bir iç sesle başlar kitap. Gelgelelim "Söz konusu Sabahattin ise, bir şeyin güzel sürüp gitmesine imkân ve ihtimal yoktur" ki masadan kalktığında yazar yine bavalıyula yola çıkacaktır. Güzel olan şeylerin bitmesi Ali'nin suçu olamayacak kadar yaygındır oysa. Neyse neyse! Huzura ve umuda çokça muhtaç olduğumuz şu günlerde "talihsiz" görünen yazarın yeşil mürekkebinden damlayanlar, oldukça ilham verici.

Aydınların hayal kanklığı

Savaşta çıkmış ağır yaralı bir ülkede, yeni rejimin müjdesi gibi gelen Latin alfabesinin ilanınin heyecanlandığı yazarlardandır Sabahattin Ali de. Pertev Naili Boratav'ın eliyle uzanan 28 Kasım 1928 Tarihli latin harfleriyle basılmış ilk Cumhuriyet Gazetesi bu heyecanın ilk adımıdır. Ancak Batı'ya göz kırpan

BİR CÜMLE

Bakmayın bizim nefes aldığımız bu yerde pervanelerin çalışıyor olduğuna.

Yeşil Mürekkep

Osman Balcıgil
Destek Yayınları
408 sayfa

"Cilt yarası" olarak tarif ettiği Anadolu yolcuğu, "Şiiri bırak, romana yönel" diyen hayranlık duyduğu Nazım Hikmet'le tanışması, Resimli Ay yolculuğu... Hepsi Sabahattin'i "Kuyucaklı Yusuf" a götüren adımlar yani hayata vereceği anlama yol oluyordu.

Aldırma gönül, aldırma

Osman Balcıgil, Ali'nin iyilik ve kötülüğü insandan ötürü tartıştığına işaret etse de; eserleri ve "Yeşil Mürekkep"ten damlayanlar eşit paylaşılmayan bir yaşamı kuranlarla yani insandan öte derdi olduğunu okurlar. Üstelik saklamadığı korkuları, peşindeki karanlık gölgeler, mahpuslukla beraber şu dizeleri yazarak: "Görmesen bile denizi / Yukarıya çeviz gözü

Köpek gibi

Andre A
'İnsanlar
ç...

Burcu ARMAN/ be

Köpek sahipleri bile almaya bile gitseniz yıllardır ortadan kaybolmuşsunuz heyecan Onları sonsuza dek düşündüklerinden mutlu olurlar yoksa canlının sizi sevmesevdiklerinden mi ya da belki de siz olmayınca zaman kavramının yavaşlamasıyla çılgına döndüklerinden mi?

Bu sonuncusu eminim çoğu köpek sahibi için saçma ya da öngörülmemiş. Ama Andre Alexis için değil. Zira "Tanrılar Zar Attığında"nın 15 köpeği bir iddia uğruna tıpkı sizin gibi düşünecek insan bilincine sahip olarak yaşamlarına devam etmek zorunda.

Apollo ve Hermes barda içtikleri bir gece insanların mutsuzluğu üzerine tartışır. Aynı dili konuşmalar da birbirlerini anlamayan, hayattan ne istediklerini asla bilemeyen ve bu durumda yaşadıklarından da tatmin olmayan insanların hep mutsuz olduğu konusunda hemen

hemfikirlerdir. Sonra akıllarına bir takılır; insan bilinci herhangi bir hayvanda olsa onlar da mutsuz olur muydu? Hermes başka hayvanları mutlu olmayı başarabileceğine dair iddia açar. İnsan senesiyle bir seneliği köleliğine iddiaya girerler. İşte tesadüferi yakınlarında bulunan barınaktaki 15 köpek böylelikle hayatlarının kadar tanrıların

BİR C

Bazı in
mutsuz,
değil. İn
başla çıkm
bir lha